

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se însoapăză.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cîlnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiszbordt la loterie.

Din motivele pasivității.

VI.

Era un curent și la 1881, care în conferința națională cerea decretarea pasivității generale, pentru toți românii din patria aceasta, așa, ca nimeni dintre Români să nu meargă la urnă; și chiar de s'ar întâmpla să fie ales vre-un Român deputat la dietă, el să nu intre în parlament, pentru-că pe calea aceasta se se manifeste nemulțumirea generală a Românilor pentru situația politică ce li-s'a creat în patria aceasta, și Românii să decline dela ei responsabilitatea pentru relele cauzate țării prin nefericitul sistem de guvernare, inaugurat în țeară.

A eșit însă biruitor celalalt curent, care zicea așa: Sîntem nemulțumiți, sîntem supărați și necăjiți; dar pentru aceea se nu perdem nădejdea într-o îndreptare spre bine și se nu perdem credința, că în cele din urmă Maghiarii vor veni totuși la sentimente mai bune și vor înțelege, că nouă mare nedreptate ne-au făcut și ne fac mereu. De aceea e necesar ca câțiva bărbați cu destulă tragere de inimă pentru neamul românesc și cu cuvenitele pregătiri să meargă la dietă și acolo să spună Maghiarilor, că noi nu sîntem contrari rasei lor, nu sîntem contrari rolului de conducere ce-l au ei în țeara aceasta, și care recunoaștem că le compete, — ci sîntem contrari numai politicii lor, care pare a fi o politică de estirpare a tot ce nu e maghiar, o politică de a prefăce în maghiar tot ce nu e maghiar.

Conferința națională dela 1881 a acceptat aceste vederi, și pentru Românii din Ungaria și Bănat a decretat activitate, a ordonat intrare în luptele electorale, pentru a scoate din ele atîți deputați naționali români cîți numai se poate.

Și Românii din Ungaria și Bănat au intrat la 1881 în luptele electorale. Cu ce rezultat?

Dăm cuvîntul dlui P. Cosma, care, pe atunci president al comitetului național român, în conferința națională dela 1884, a raportat în privința aceasta următoarele lucruri:

„Dela ultima conferință generală s'au petrecut lucruri în patria noastră, la cari noi nu ne-am putut aștepta.

Programa partidului național a produs o înversunare generală atât la guvern cât și la toate partidele politice; ba, agitat prin jurnalistice, pot zice că la întreg elementul maghiar.

Nu mai decît la alegerile din 1881 s'au pus în mișcare toate petrele în contra candidaților naționali.

S'au folosit toate mijloacele permise și nepermise, numai ca să se închidă cu deservire ușa parlamentului dinaintea partidului național.

În acest punct s'au unit toate partidele; și astfel partidul național, care nu poate și nu vrea să lupte cu altfel de arme decît cu arme morale, a fost bătut în toate cercurile electorale, afară de al Caransebeșului.”

Va să zică, un milion și jumătate de Români din Ungaria și Bănat n'au putut să aleagă și să trimită la dietă dela 1881 decît un singur deputat național, pe generalul Doda, care, conform solidarității decretate, avea să reprezente și pe Românii din Ardeal, avea să reprezente întreg poporul român în parlamentul țării.

Un deputat la trei milioane de Români!..

Și totuși am rămas pe calea apucată. În conferința dela 1884 am decretat de nou activitate pentru părțile ungurene și bănățene locuite de Români, pentru-că ziceam, că poate noi n'am fost destul de bine pregătiți pentru alegerile dela 1881, n'am fost destul de bine organizați și destul de bine disciplinați. Am intrat deci de nou cu toate forțele noastre posibile în luptele electorale și rezultatul a fost trei deputați: Doda, Babeș și Truța.

Pe fiecare milion de Români un deputat!

Conferința națională dela 1887 a înțeles în fine, că ori-ce luptă electorală e zădarnică pentru partidul nostru, fiindcă în contra candidaților naționali se unesc toate celelalte partide din țeară, pe când cu noi nu vrea nici una să se unească; și astfel a decretat pasivitate generală, cu excepțiunea cercurilor, cari singure vor crede că sînt în stare să intre în luptă cu sorți de izbândă, și în special cu excepțiunea cercului Caransebeș, care la cerere proprie a rămas să trimită și mai departe pe generalul Doda la dietă, provocându-l prin aceasta să facă memorabila declarațiune, că nu se

simte nici chemat nici îndreptățit să reprezente singur în parlamentul maghiar trei milioane de Români, și prin urmare nu poate să intre în dietă.

Conferința următoare, dela 1892, a decretat apoi pasivitate și pentru acest cerc, pasivitate generală pentru toți Românii din regatul ungar.

Cum s'a făcut acum, care a fost cauza și motivele, că noi am putut raporta atît de slabe învingeri în luptele electorale dela 1881, 1884 și 1887, și din toate cercurile române din Ungaria și Bănat n'am fost în stare să salvăm decît în două rinduri un singur cerc, și odată trei?

Vom răspunde în articolul următor.

Sibiu, 22 Febr. 1901.

Din dietă. S'a continuat desbateră budgetului ministerului de culte și instrucțiune publică. Deputatul Szóts Pál aduce laude lui Wlassics, pentru-că în cei doi ani din urmă 7 milioane a spăsat pentru școale ungurești. Pretinde mai mare îngrijire pentru ridicarea culturii prin înținuturile locuite de Maghiari. Ministrul Wlassics, luând din nou cuvîntul, a declarat, că deși se ține sovînist, nu poate scoate limba germană din școalele medii. Declară, că față de 13.000 școale confesionale stînd numai 3200 școale comunale și de stat, este justificată tendința lui de concentrare a școalelor în mîna statului.

Contele Tisza István a interpellat în cauza abuzurilor institutelor de dotare a fetelor, ear' Molnár Jenő în chestia alegerii din anul trecut dela Szentes, unde gendarmii au pîșcat mai mulți oameni.

Un lucru ar fi foarte interesant: La discuțiile aceste asistă, ca ascultători și: Dr. Pachoniu Avramescu, Teodor Fassie, George Szerb etc. Dacă și-ar permite careva să întrebe pe ministrul Wlassics, că a jertfit din banii statului pentru scopuri culturale românești? cred, că nu ar rămîne fără de... haz.

O glumă n'ar strica amestecată în această discuție, de altfel lipsită de ori-ce caracter serios.

Scandal în reichsrath. În ședința de Mercuri a reichsrathului s'au petrecut ecarși scandale, asemenea celor de pe timpul ministrului Badent. Causa acestor scandale, cari au dege-

nerat în bătaie, e chestia limbii. A fost în discuție chestia interpelațiilor. Cehii pretind, că interpelațiile negere-man se să cetească și să fie petrecute în original la protocol. Nemții radicali se opun și între ei și Cehii s'a iscat o discuție pîtimasă, apostrofându-se cu epitețe nu prea urbane.

Presidentul Vetter declară, că în sensul regulamentului camerei, el va exercita dreptul său în mod cît se poate mai liberal și la censurarea interpelațiilor va proceda echitabil. Social-democrații propun prin Ellenbogen votare, însă rămîn în minoritate.

Sgomotul continuă. Deputatul Klossac vorbește în limba cehă și aruncă hărțiri spre banca ministerială. Atunci baronul Wastleco îl atacă. Se naște o încăierare, dar deputații sînt despărțiți cu greu. În sgomotul cel mare presidentul declară, că deputații au drept să dea interpelații în limba lor maternă, dar ele vor fi traduse în nemțește și alăturate astfel la protocol.

Cu aceasta Cehii n'au fost mulțumiți și ședința se încheie în mijlocul unui mare tumult.

Cînd președintele se depărță, Cehii îl bombardează cu broșurele, conținînd regulamentul camerei.

Se crede că scandalurile se vor continua. Bine merge...

Pier Maghiarii. „Egyetértés” suferă de friguri mentale. Strigă desperat, că „pier Maghiarii”. Causa — s'ar pute altfel — sîntem noi Români, băncile românești din Ardeal. Pentru noi... plătesc dări peste dări, pentru noi sînt înglobați în datorii, noi sîntem de vină, că se prăpădesc Maghiarii și Sécuii etc. Ascultîndu-l, datat din Orăștie, este îndreptat contra băncii „Ardeleana”, contra dlui Dr. Mihai, care „întregă Orăștia voește să o bage în buzunar.”

Asupra tendinței păcătoase, ce se poate observa în urletul și atacurile lui „Egyetértés”, vom reveni.

Széll și pasivitatea.

Organul de publicitate, care stă în directă legătură cu ministrul-president Coloman Széll și care are menirea oficială de a colporta în străinătate planurile și finuta politică a guvernului unguresc, este „Pol. Cor.” din Viena.

Cunoaștem laudele ce și-le-a adus Széll pentru măsurile luate de el din incidentul sîngeroselor alegeri dela M. Oșorheiu.

Acum, în ultimul seu număr, „Pol. Cor.” se ocupă într-o scrisoare datată din Budapesta — comandată de Széll — de pasivitatea Românilor și poziția lor la proximele alegeri dietale.

„Înainte de toate, e de observat zice „Pol. Cor.” — că pasivitate în înțelesul acela, că vre-un cerc oare-care n'ar fi trimis reprezentant în parlament, sau că alegătorii de naționalitate română s'ar fi abținut dela votare, așa zicînd nici cînd n'a existat. Ba din contră, totdeauna au fost în parlament, fie în șirurile partidului guvernamental, fie în șirurile fostului partid național (aponyist), deputați de naționalitate română, cari și în viața culturală a naționalității lor au jucat un rol însemnat. Sub pasivitate agitațiunea daco-română au înțeles cu totul altceva. Cînd adevărat s'a convins, că pe baza programului său îndreptat contra unității statului maghiar nu poate ajunge la nici un rezultat, a încetat cu încercările fără de nici o speranță și aceasta a numit-o pasivitate, vînd prin o tactică vicleană să prezente de voluntară această abținere impusă.

„În jurul acestei pasivități, după-cum sigur putem constata, nici în decursul viitoarei campanii electorale nu se va întîmpla nici o schimbare. Strînsa înțelegere a tuturor partidelor în această privință și finuta guvernului, după cît poate fi aici luată în considerare, vor împiedeca formarea unui partid separat cu program naționalist și introducerea tendințelor separatistice în parlament. Posibilitatea acestei întîmplări o eschide cu totul finuta tot atât de hotărîtă, pe cît de înțeleaptă și aprobată de toate partidele, a ministrului-președinte Col. Széll față de naționalități. Deși încă e prematur să ne ocupăm de șansele alegerilor viitoare, atîta totuși putem spune, că într-un cît în unele cercuri candidați naționali români s'ar nîsuși să-și câștige încrederea alegătorilor, ar fi o mare eroare a le atribui acestora mai mult, decît o importanță personală, sau a-i aduce pe aceia în legătură fie cît de depărtată cu politica de naționalitate a lui Széll Kálmán.”

Ceea-ce scrie „Pol. Cor.” din cercul lui Coloman Széll, dovedește pe deplin scrierile noastre de până acum, relativ la activitate. Cine n'a fost în clar cu politica urmărită de Széll, din cele publicate în „Pol. Cor.” se poate clarifica pe deplin.

Că Széll este un iesuit, poartă mască în politica față de naționalitățile nemaghiare, nu mai trebuie să dovedim. Dar se mai observă din cele publicate de Széll în „Pol. Cor.”, că fondul de rezervă, întrebuințat pentru cumpărarea presei străine, pentru propaganda maghiară în Europa, s'a pus în întrebuințare.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

LETHE...

Dragă Aegea!

Sînt om sărac, dar nu-mi place să rămân dator nimînui. Mă provoacă croitorul Hannich din Sibiu, la croitorul Blajului, la librărul Herder, la directorul actual al „Tribunei” și la toți ceilalți „drept credincioși creștini”, cari „mi-au creditat vre-odată — și toți vor mărturisii unisono, că în lipsă de alte calități, am cel puțin obiceiul de a-mi plăti datoritiile, între cadrele mărginite ale posibilității, bine înțelese!

Și tocmai această laudabilă calitate, mă face să iau peana — să-mi achit datorința și față de tine.

Și numai eu știu cît sînt de ocupat — numai eu și masa mea de scris. Să vezi ce galimatias. Omer și Vergil, Horaf și Ovidiu, Sallustiu și Herodot etc. etc.

Câtă adăncime, cîtă poezie și cît adevăr conțin acești autori, și ce vitreg li frunzăriam cînd eram în liceu. Imi aduc aminte, în oarele de greacă, tu cetăi totdeauna pe Schopenhauer și nu îți dai seama, că cel mai mare poet din lume. — Omer — îți trece pe dinainte. Și apoi, filosofia lui Schopenhauer au spus-o cu veacuri înainte Stoicei, au spus-o epiceurii prin rostul lui Horaf: „Pulvis et umbra sumus;” a spus-o Omer: „Dintre toate ființele, ce respiră și se tirăse pe pămînt, nu este nici una mai nefericită decît — omul.” (Ți-as cita textul în original, dar știu că „Tribuna” nu are litere grecești, și „mi-e teamă că nu îți mai aduci aminte” de original...)

*) Carm. IV. 7.

**) Iliada XVII. 446.

— Dar ce mă împoartă vechiturile tale? — imi vei zice.

Ai dreptate, mă iartă, prietene dragă; revenim.

De-mi mai aduc bine aminte, imi scriai despre splendida reușită a concertului vostru, despre și mai splendidul debut al artiștilor noștri.

Cu ce dragoste am subliniat cuvîntul „noștri”, și ce înălțat mă simț, cînd mă gîndesc, că și noi avem artiști!

Et in Arcadia — Valachi!

Și eu despre ce s'îți scriu?

Noi sîntem aici ași de străini și așa de isolați, ca niște necunoscute insule în vastul larg al mării...

Să-ți scriu și ceva despre artă?

Bine — despre arta lor.

Ca naționalist ce ești și te prezinzi (vorba lui Caragiale) vîd cum tremuri de indignare, cum stai să-mi isbești jurnalul în cap, pentru-că am îndrăznit a scrie despre arta lor. Cum? Și ei au artă? Să fie ai dracului cu artă-le cu tot!...

Eu aștept liniștit descărcarea furiei tale naționalo-artistice, apoi te întreb: Bine, dom'le, d-ta care te prezinzi... care te emoționează la tragediile lui Schiller, de-ți curgeau lacrimile pe sub „zwickel-i”; care aplaudai pe Ibsen și pe Gerhardt Hauptmann până „ți se roșeau palmile”; care porți totdeauna în buzunarul paltonului pe Schopenhauer — d-ta vii să-mi spui că tradezi neamul, cînd cutez a scrie despre arta altora.

Și fiindcă nu-mi răspunzi, dau cu socoteala, că recunoști — știu eu că recunoști — valoarea absolută a artei fără considerații de naționalitate și... confesiune... (Această considerantă din urmă e un specimen exclusiv românesc).

Așadar putem sta de vorbă.

Din capul locului trebuie să-ți present pe prietenul Dufu. Nu-l cunoști?

Tu știi, că eu trebuie să am totdeauna câte un prieten mai separat, cărui să-mi împărtășesc bucuriile și necazurile — mai ales necazurile — și cu care să mă mai pot sfădi, căci și aceasta e o necesitate psihică...

Dimineața trecem drumul, la cafea și cetim foile, apoi ne punem pe studiu, după ameața cetim foile românești, apoi earăși ne punem la masă... și stingem lampa după unsprezece...

O vîeață de filosofi săraci.

Sâmbătă seara facem excepție; atunci — odată în săptămână — facem artă. Mergem la teatru. Parcă e făcătura, tot Sâmbăta se dau bucițile noastre favorite. Și amîndoi sîntem de aceeași dispoziție psihică. El „mi-a recomandat din capul locului să mergem la tragedii: „parcă așa te curățese sufletește tragediile estee.”

Și are dreptate: așa te curățese tragediile „estee” de nu mai rămîne în suflet... nu mai rămîne nimic...

Cînd am văzut „Troilus și Cressida” a lui Shakespeare, era să ne sfădim după reprezentăre. În piesa aceasta Shakespeare persiflează cu ironia lui genială credința femeii. Ușurința aceea cu care

„Zimbește tuturoa cu zimbrea ei ușoară și uită tot... numai să fie earăși iubită, de alui, de ori-cine... Fiindcă numai tu cetești scrisoarea mea, îți pot spune, că am ajuns ambii la același rezultat, că Shakespeare a avut dreptate, că nu există credință...”

II.

„Mi-e că te super, prietene. Tu-mi scrii așa de dragă, despre concert, despre bal, despre „ăngerici...”

Și eu?

Imi închid ochii să te vîd în toilul petrecerii...

... Vîd decorurile salei de bal... aud melodia visătoare a valsului... și te vîd „fresat” ai cu ghete de lac... alunece și tu în virtejul dulce — ameștor... te vîd aranjînd Cuadrilul, complimîndu-te în dreapta și în stînga grațios și „corect”...

Și nu te mai cunosc.

Imi vine să te bat pe umăr, să te întreb: „Et tu mi fili, Aegea?”

Dar tac... mă bucur că te vîd fericit și vesel...

Și în jurul tău „ăngerici” — frumogi și... decolțoi — împărtășesc surisuri grațioase în dreapta și în stînga — tuturora.

Tuturora...

III.

Acum, după-ce te-am admirat ca pe un „rege al balului”, ascultă-mă și tu, ca să pricepi, de ce nu mai înțeleg rostul strălucitelor baluri...

Era actul din urmă al tragediei „Romeo și Iulia”. Cînd s'a ridicat perdeaua, Iulia era pe catafalc, albă, cu vîlul de mireasă — părea moartă.

Și cînd am văzut sicriul... „mi-s'a întunecat lumea dinaintea ochilor...” și m'au podidit lacrimile...

„Mi-am adus aminte de — mama. Duțu rîdea; el credea, că plîng sub impresia efectului tragic al piesei...”

Și un dor nebun, o dragoste des-nădejduită m'a cuprins.

Și cînd „mi-am închis ochii să adorm...” din vravul de cărți s'a ridicat bîtănelul rege al poezilor: Omer.

Venia dibuind prin întunec. M'a luat de mână și „mi-a zis:

— Vino cu mine.

— Unde?

— Vîno...

„Mi-a legat ochii și mergeam dibuind, ca un lunatic.

Am mers mult... eram obosit... și cînd „mi-a luat legătura dela ochi, am rămas uimit de cele-ce vedeam. Eram în lumea subpămînteană a zellor Eiladei. „Iam cunoscut pe toți la prima privire. Zeus adunătorul de nori, Here frumoasa zeiță, Pallas Athene, Poseidon Venus Anadyomene...”

Puternicii zei de odinioară stau neputincioși, înălțîndu-se lîngă un foc de vreascuri... În jurul lor sufletele eroilor antici: Achille și Patroklos se țineau de mână. Aeneas, Hector, Agamemnon, Ulise, Helena — frumoasa Helena — și Dido și Cassandra...

Azi, cînd zeii nu mai au putere, se scoboră din tronurile aurite și alătura de bietele suflete ale muritorilor, se încălzesc sgrebulind.

Și Cerberos, cel atât de înfricoșat, era un mic cățeluș și se gudura la picioarele mele...

— Ce dorești dela noi, muritorule? — mă întrebă Iupiter cu o reminiscență de autoritate perdută.

Eu privim aiurit umilirea puternicilor zei, și cu o voce tremurătoare, am zis:

— Mama...

Și Iupiter a clătînat din cap cu amărăciune:

— Noi nu „ți-o putem da! Puterea e în mîna zeului vostru. El nu se îndură, cum m'aș fi îndurat eu...”

— Tu, care sguduia! Olimpul cu fulgerii tale, isbește-mi și mie un fulger în piept... să mor... și s'o vîd...

Și Iupiter clătîna din nou capul cu amărăciune:

Cele scrise de „Pol. Cor.” la comanda lui C. Széll, le recomandăm cu toată căldura confracilor noștri „activiști”. O să ne dea voie, să constatăm pe baza acestora, că pentru noi nici-când nu s'a gândit ministrul-president unguresc la alegeri „libere”. Frasele lui au fost numai „bătă de călărit”, pe care pot călări niște copii, dar nu oameni serioși în ale politicii.

Burghezimea românească.

III.

(pd.) Libertatea de industrie decretată prin lege a zdrobit zidurile cele tari ale țechurilor, în cari erau îngrădiți ca într-o cetate burghezii sași de odinioară și astăzi tot omul e îndreptățit a-și alege cariera cea mai potrivită cu interesele sale și ale societății, în mijlocul căreia trăiește. Este cel mai firesc lucru, ca și elementele desrobite ale poporului român să se folosească de această libertate, în contra căreia nimenia astăzi nu mai are dreptul de recurs. Adevărul este însă, că și din libertatea asta de industrie tot nouă Românilor ne revine partea cea mai slabă, măsura cea mai nefastă. Am văzut, câtă neegalitate există și pe terenul creșterii industriale între noi și Sași. De egalitate cu Ungurii nici nu mai vorbim. Și cu toate acestea și pentru puținul, cât avem, să fim pismuiți sau chiar dușmăniți? Lăsăm să judece logici și nepreocupat ori-și-cine: Se poate din faptul, că față de 1431 de ucenici Germani dela școalele de pe teritoriul fondului regiu sunt 538 Români și 228 Maghiari, conchide la maghiarizarea în viitor a burghezimii săsești? Evident deci, că noi suntem considerați din partea Sașilor de elemente străine *culturale*.

Și totuși concluzia este adevărată: în orașele săsești din Transilvania maghiarismul prinde rădăcini tot mai puternice. Față de povoiul maghiarisării, care se declară tot mai aprig în țeara aceasta și pe terenul industriei, burghezimea săsească nu mai e capabilă de a opune stavilă și rezistență suficientă. Au Români vre-o vină în privința aceasta?

Ori-ce Sas cuminte trebuie să știe, cu câtă insistență lucră guvernul maghiar pentru întărirea industriei unguri și că în politica sa de maghiarisare statul își pune mai ales pe terenul industrial în lucrare tot puternicul său aparat. Ori-ce Sas cuminte trebuie să fie convins, că în lupta aceasta cu forțe neegale burghezimea săsească singură nu se poate susține, ci va avea trebuință de ajutorul unor aliați firești. Este lucru incontestabil, că întocmai ca și în lupta politică, așa și în cea industrială numai noi Români putem fi acești aliați. O astfel de alianță de fapt există și fără a fi formal decretată, și cine vrea să

vadă, poate și observa urmările ei bune atât pentru o parte cât și pentru cealaltă; ear' aceste urmări sunt cea mai competentă dovadă, că *este greșită dogma* „ce stăpânește anumite cercuri săsești, despre primejdia pentru Sași a unei *conlucrări comune cu Românii*”.

Noi datorim multă recunoștință vecinilor Sași, cari în multe privințe și mai ales în privința industriilor ne-au fost și ne sunt încă cei mai pricepuți și mai siguri învățători. Românul își încredințează cu inima liniștită copilul sau măiestrului sas, căci nu se teme, că în atelierul lui își va pierde simțul și limba sa românească. Așa se explică faptul, că în orașele săsești numărul ucenicilor români veniți din toată țeara e atât de mare. Conduși de acest sentiment de recunoștință o spunem sincer, că existența intactă a orașelor săsești este și a noastră cea mai intimă dorință.

Am voi deci să fie convinși și Sașii, că vecinătatea noastră pentru ei încă nu mai prinoasă este. Vom aduce ca dovadă tocmai Sibiu, care cu toată mulțimea de Români ce gravitează spre el a rămas și va rămâne cel mai puternic oraș săseșc. De ce Clujul 'și-a pierdut cu totul, ear' Brașovul în mod simțitor caracterul seu german? Nu există în toată țeara un singur exemplu, că poporul săseșc s'fi îndurat vre-o pierdere din pricina poporului român. Nu ne poate arăta nimenia o singură comună săsească, care s'fi românisat. Poporul român se sporește, ce e drept, dar' firea lui, caracterul lui nu este accesibil pentru a amalgama în sine elemente etnice străine. Sântem cu mult mai jaluzi pe curățenia sângelui nostru roman, decât s'fi voim a ne sporî în mod meșteșugit și a ne corăi vița noastră cu lapădăturile altor neamuri.

Adevăratul și unicul dușman periculos al burghezimii săsești și prin urmare al întregului popor săseșc este maghiarisarea, care și până acum a secerat mai ales în părțile marginase cu Săcuimea o mulțime de jertfe din trupul poporului săseșc. Maghiarisarea este și pentru puținii noștri industriași singurul pericol de desnaționalizare. Sute și mii de ucenici, sodali și măiestri s'au pierdut pentru todeauna în lacomul stomach al elementului unguresc. Când deci pentru unii și pentru alții dușmanul comun este cunoscut, de ce n'am pute recunoaște și necesitatea apărării în comun?

Principiul comun al acestei lupte de apărare mână în mână ar fi: *să facem imposibilă străcurarea și existența la orașe și la sate pe pământul locuit de noi a industriilor maghiari*. Noi Români, precum am zis, sântem interesați să dăm tot sprigunul nostru, ca în orașe burghezimea săsească s'și mențină poziția dominantă din trecut. Sașii la rândul lor s'caute a ne înlesni străduințele noastre pentru a ne crea industrii pe seama poporului nostru dela

sate. E treaba indeosebi a Sașilor ca s'și creezez surescendență pentru industria lor, și indeosebi a Românilor, ca s'și creezez clasa industriilor, care le lipsește.

Revistă esternă.

Incurcăturile în Balcani.

În urma intervențiunii energice a ambasadorului rusesc Sinovieff, prințul Ferdinand al Bulgariei a fost necesitat să declare de *disolvat* comitetul bulgar macedonean. Lucrul acesta însă nu e atât de ușor, căci numitul comitet, precum se știe, este lăsat ca o rețea în formă de reuniuni de gimnastică și de tir asupra țării întregi. Comitetele macedonene exercită asupra opiniei publice din Bulgaria o teroare revoluționară. Prințul Ferdinand se află deci într-o poziție foarte critică.

Pășirea energetică a Rusiei atât la Constantinopol cât și la Sofia se explică prin împrejurarea, că la Petersburg în urma morții lui Milan earăși au ajuns în preponderanță *simpatiile pentru Serbia*.

Alegerea noului metropolit *Firmitian* la Uscub este pe placul Rusiei, dar' Bulgarii sânt foarte agitați din cauza aceasta și de atunci comitetul macedonean prin omorurile sale a produs adevărat terorism între locuitorii din Uscub.

Principele *Nichita* al Muntenegrului a declarat unui corespondent al ziarului *Figaro*, că știrea despre înțelegerea alianță balcanică este falsă. Fiind înțrebat despre o eventuală înstrăinare a Italiei de tripla alianță, *Nichita* declară, că el nu vorbește nici-odată cu ginere-seu, regele Italiei, despre lucruri politice, și că în privința politică n'are asupra curții italiene nici o influență.

Răsboiul.

Știrile lansate despre o iminentă prindere a lui De Wett au fost curate scornituri. Situația în Capland nu s'a schimbat. De Wett a respins cu succes atacul generalului *Plumer*.

În casa de jos a parlamentului englez, Chamberlain a declarat, că politica guvernului în chestia sud-africană nu s'a schimbat. Pe la finea lui Martie Kitchenier va avea la dispoziție cele 20.000 de cavalerime cerută, precum și pe toți acei generali noi, pe cari îi dorește.

Din Peking.

Se anunță interesanta știre, că pentru 1 Martie Waldersee este decis să întreprindă o *nouă și mare expediție* militară în interiorul Chinei. Planul acesta, în contra căruia America a ridicat protest, se pare a fi mai mult o amenințare pentru curtea chineză, care nu are de gând să îndeplinească așa de iute pedepsirea Boxerilor.

Știri mărunte.

Din Roma. Noul ministru de externe italian, *Prinetti* a declarat, că va conduce politica esternă tot în spiritul antecesorului seu și în direcțiunea triplei alianțe.

Din Paris. Prințul *Radolin*, mare ambasador german 'și-a ocupat Mercuri noul seu post. Pe lângă el este denumit ca atașat militar majorul de *Hugo*. Prin această denumire s'a aplanat incidentul, pentru care statele triplei alianțe își revocaseră atașatii militari din Paris (în afacerea Dreyfus).

Din Bănat.

O luptă pentru drept.

(Urmare).

Cam cum se puth, o duse comisiunea bisericească până la alegerea noului comitet parochial. Alegere? Alegere liberă? Așa! Într-o conferență ținută în sala comunității de avere, domnul Currescu cu parochul Ioan Stoian compuseră lista noului comitet (din comisiunea bisericească nici-unul) și pe domnul Ioan Mihai, ofițiant la comunitatea de avere, de președinte. Deci în sinodul parochial din Martie anul trecut, nu mai fu vorba de voea poporului și de alegere liberă, ci numai de acei membri, cari 'i-au propus ei în conferență, majoritatea, care constă din 4-5 codreni și 2-3 pândari, animați prin părintele Ioan Stoian a adus-o la cale, că așa s'fi fie.

Epitropul Toma Nimu, a fost fără nici o motivare scos din epitropie și — la dorința domnului Burdea — înlocuit cu economul George Nicodan, bagseamă pentru aceea, pentru-că fiind miop din fire, nu poate să vadă încătrău o taie cu majoritatea susnumită, a căreia conducător el este.

O parte din popor, care mai are curajul să reziste astorfel de împrejurări, îndată au ridicat protest la Venerabilul

consistor și au cerut într'altele delăturarea lui Nicodan și din alte scăderi, care sânt în contra statutului organic.

Până acum însă această parte de popor nu s'a îmbucurat de nici un răspuns din partea Venerabilului consistor, deși vine anul de atunci.

Provedința, mâna aceea, care nevăzută cârmuie toate, a voit, ca în comitetul parochial să devină ales domnul Filip Bria, ofițiant în pensiuie, care e întors din străinătate la vatra strămoșească în Caransebeș.

În mai multe rânduri ridică glasul și combată în ședințele comitetului parochial, procedurile, care le află în contra statutului organic, care însă scoasă pe părintele Ioan Stoian din fire, strigând domnului Bria: „De știm că ne faci de astea, nu veniai ales în comitetul parochial; dar' s'ști, că am s' te trântesc”.

Frumos argument pentru un paroch, de a trânti pe cineva, care cere respectarea legilor!

Provedința aduse alegerea domnului Bria în comisiunea aceea, care nu numai are să revedeze socoile bisericești, ci are să încaseze și datoritiile nefecate până acum.

Domnul președinte Ioan Mihai și prim-epitropul Dimitrie Iancovici 'i-au predat lui Bria protocoalele bisericești, dar' totodată și un concept, după care erau socoile deja revidate și aflate în bună rinduală — spre subscriere.

Domnul Bria află cu cale să nu facă, ca un alt revident, care s'a mântuit de sarcina aceasta cu observarea: „*Revidirt und richtig befunden, übernehme jedoch keine Verantwortung dafür*”, ci fiindcă cunoaște datoritiile sale, s'iee la reviziune socoile, apoi după-ce le va fi aflat bune, abia atunci s'și dea subscrierea, a refuzat subscrierea. Resultatul revisiunii a fost, că comisiunea a trebuit să declare, că epitropiei s'ie de vot de neîncredere.

Dar' ce s' vede?

În sinodul parochial extraordinar nu se primă cu plăcere acest raport al domnului Bria. Chiar domnul Burdea ceră, că nu prin domnul Bria, ci prin „*eseperti*” s' se iee socoile la reviziune, căci numai ei, nu pot greși, dar' domnul Bria nu se cunoaște în d'ale socoilor. Propuse deci, că nu în acesta, ci în alt sinod s' se rezolve chestia.

Înzădar întrevini protopopul, că lucrul e foarte limpede și nu mai are lipsă de eseperti, înzădar zic: de oare-ce majoritatea era aci.

Dar' eseperti nu putură afla greșeli, făcute de domnul Bria, ci tot aceea ce a aflat și domnul Bria.

S'a aflat între altele introduse în protocoalele bisericești socoii pentru diverse unelte, pentru păritorul cimiterului și plata celuiia pe vre-o 1/2 de an, apoi pentru procesul cimiterului o sumă de 21 florini, în total o sumă de 79 fl. (Va urma).

Insinuări perverse.

Zilnic trebuie să purtăm cea mai neobosită luptă contra tendinței de maghiarisare din partea guvernului unguresc. Și acum, lucru curios, în șirul maghiarisatorilor cu ori-ce preț a intrat și — „*Tribuna Poporului*” din Arad.

În numărul seu din 21 Februarie n. s'a apucat să mă facă Maghiar pe mine. Lucru șod și volnic totodată, căci fără *petițiune* nici chiar ministrul de interne nu-și permite să maghiarizeze pe cineva.

Osteneala „*Tribunei Poporului*” de a mă prezenta în fața publicului românesc drept reneget, maghiaron, nu mă împoartă. Treaba ei. Este însă o datorință din parte-mi, ca să clarific pe aceia, cari poate nu cunosc încă *tendența* ziarului aradan, *socul* urmărit de dl Russu-Șirianu cu astfel de manopere perverse.

Pe la începutul anului 1897 am fost rugat pe dl Al. Vlăduță s'și-mi dea permisiunea, ca să traduc în limba maghiară unele din novelele d-sale, precum și romanul seu, *Dan*. Dl Vlăduță într-o epistolă, pe care o posed și astăzi, 'mi-a satisfăcut cererea cu cea mai mare plăcere. Astfel am tradus câteva novele de dl Vlăduță și de Carmen Sylva pentru foiletonul ziarului „*Magyarország*”.

Tot pe atunci făcând cunoștință cu domnul deputat Dr. Holló Lajos, șeful ziarului „*Magyarország*” acesta m'a rugat să traduc și câte un articol politic referitor la chestiunea națională, căci ar dori să aibă unele idei clare despre cele-ce scriu corifeii nostri politici. Chiar în zilele acelea a apărut în „*Liga Română*”, redactată de dl Aurel C. Popovici, un important articol, sub titlul: „*Interesele Austro Ungariei în Balcani*”. Am tradus acest articol și dl Holló cetindu-l 'mi-a zis: „Nici-când n'am crezut, că un politician român s' se scrie atât de obiectiv în chestiunea națională”.

Atunci încetase din viață regretatul Alexandru Lahovari, fost ministru de externe al României. 'I-am făcut o mică biografie-necrolog în „*Magyarország*”.

Atât.

Nici o iotă n'am scris în ziarul „*Magyarország*” altceva, decât biografia-necrolog amintită mai sus. Politică în coloanele numitului ziar n'am făcut.

„*Tribuna Poporului*” prin Februarie 1897 a pornit o luptă teribilă contra mea, care deja eram colaborator la „*Tribuna*”. Nu persoana mea 'i-a îndemnat la aceasta, ci tendința de a discreditat „*Tribuna*”. 'Mi-a atribuit tot felul de roluri, m'a numit „agent al lui Bánffy, spion al lui Jeszenszky” etc.

Această goană nebună pornită contra mea, m'a făcut să încet cu traducerea dlui Vlăduță. Nici novelele traduse deja nu le-am publicat. Romanul „*Dan*” și acum zace tradus în mare parte între scrisorile mele. 'Mi-am zis: o seamă de oameni v'd tradare în aceasta, bine, încetez. Am rupt ori-ce relațiuni de atingere cu domni dela „*Magyarország*”.

A urmat apoi o polemie de câteva luni între mine și proberbali „anoniimi” ai „*Tribunei Poporului*”, cari odată cu capul nu voiau să mă lase să fiu Român! De atunci au trecut patru ani. După modestele mele puteri 'mi-am luat și eu partea din luptele noastre zilnice. În cercurile prin cari m'am învîrtit este bine cunoscută ținuta mea, care totdeauna a fost românească. Inteligența română din Marmășia știe câte a trebuit să sufer din toate părțile pentru răspândirea de jurnale românești prin ținutul acela, pentru propagarea spiritului național prin acele părți atât de înapoiate în această privință.

N'am avut nici-odată tendențe duble, n'am jucat nici-odată vre-un rol fals, contrar convingerilor mele. Am lucrat sincer, desinteresat pentru interesele neamului românesc și voi lucra și în viitor cu toate modestele mele puteri spirituale; bărfelile și calumniile „*Tribunei Poporului*” nici-decât nu mă vor altera; disgustul ce-l deșteaptă în mine prin astfel de manevrări este îndreptat numai contra jurnalului aradan, ear' nu contra cauzei noastre naționale — țința dlui Russu-Șirianu.

Poate și toată lumea, că cine voegte să facă negoț din sentimentele și caracterul seu național, este primit cu brațele deschise de Maghiari. Dacă m'aș fi deșos și devin un condeiu simbrăș al vre-unui jurnal jidano-maghiar, în care s' combat politica națională română, urmam interesul material, egoist și nu intram în serviciul cauzei române, care, afară de o mângâiere sufletească, pur morală, te face părtaş numai de atacuri mișelești până și din partea conaționalilor ței, dovadă „*Trib. Pop.*”

Eu totdeauna am combătut pe acei Români, cari colaborează la foile ungurești. „*Tribuna Poporului*” bine știe, ear' corespondentul ei din Pesta și mai bine, că în „*Tribuna*” din 24 Noemvrie 1900, am atacat în modul cel mai vehement pe domni Dr. Barbul și Dr. Șiegescu, pentru-că au scris prin „*Magyar Allam*” și „*Budapesti Hirlap*” articole contra intereselor românești. Și cine știind bine starea lucrurilor, totuși scrie neadevăruri, lovește în caracterul cuiva, numai un imbecil poate fi, cu care nu merită să stai de vorbă.

Cine făurește acuze atât de grave contra cuiva, fără să le dovedească, este un miserabil, un om laș, lipsit de cel mai elementar simț de onoare. Până-când nu-mi dovedește „*Tribuna Poporului*” când, în care ziar unguresc și ce am scris eu contra Românilor, până-atunci o consider de un organ de calumnie, demn de disprețul tuturor oamenilor de omenie.

Sibiu, 22 Febr. 1901.

Vasile A. Meșter.

Cronica zilei.

Sibiu, 22 Februarie n. 1901.

Memento. 23 Februarie: Conc. „*Reun. de cântări și muzică*” din Recița-montană, în sala hotelului „*Klemens*”. — Serata literară a „*Reuniunii meseriașilor și comercianților*” din Sebeș și jur., în sala cea mare a hotelului „*Leul de aur*”. — Balul „*Reun. fem. rom. gr-or.*” din Hunedoara, în sala „*Hunyadi-várhoz*”. — Petrecerea împreună cu teatru a meseriașilor români din Turda, în sala „*Hotelului central*”. — Producțiune teatrală în Oena-Sibiului.

24 Februarie: Serata literară-musicală a „*Societății de lectură a școlărilor dela gimn. sup. fund. din Năsăud*”, în sala de gimnastică. — Adunarea gen. ord. a „*Reun. fem. rom. gr-or.*” din Făgăraș și jur., în școala conf. de acolo. — Adun. gen. a „*Reuniunii de lectură din Orșova*”.

Dl Dr. Ioan Stroia, profesor seminarial, a fost ieri hirotesit într-o protopresbiter din partea I. P. Sale dlui archiepiscop Ioan Meșianu. Precum se știe, vrednicul profesor a fost ales unanim ca protopresbiter în tractul Săliștei. Îl felicităm din incidentul avansării sale la noua treaptă bisericească și-i dorim rodnică activitate.

Donatiune. Vrednicul avocat român Dr. George Popescu din Turda a dăruit bisericei române din comuna *Măhaci* mai multe parcele de pământ arător, situat în hotarul acelei comune. Pământul dăruit prețuște 4-600 cor. Dl Dr. Popescu prin această nobilă faptă și-a asigurat recunoștința și lauda românilor de bine, cu atât mai mult cu cât domnia-sa a mai dăruit în timpul din urmă însemnate averi și bisericeilor și școlărilor române din Juc și din Turda. Dee-i cerul mult bine și mulți imitatori!

— Fulgerile mele nu mai au putere... nu mai au putere...

Și cum sta cu capul plecat, o înduioșare mă cuprinsese, gândind la atotputernicul zeu de odată...

'Mi-am întins brațele spre Venus:

— Tu Vinere, născută din spumă, zeită iubirii și a frumuseții, îndură-te!

Și Venus s'a ridicat dela locul ei — o ce frumoasă era, acoperită cu un vâl străveziu! — și a venit lângă mine.

— Știi tu, tinere, care e balsamul iubirii desădăjduite?

— Moartea.

Ea clătina din cap.

— Nu moartea, ci — uitarea.

— Apoi îmi prinse mâinile și mă întrebă: *vrei să uiți?*

O clipă am stat nedumerit.

— S'o uit pe mama?

— Nu. Ci s' uiți durerea, s' nu mai simțești nimic...

— Vreau.

— Vino cu mine.

Și ea îmi strinse mâinile, îmi adie p'rul de pe frunte, alintându-mă cu mângăierile ei de femeie frumoasă. Atin-gerea ei era caldă, ca a celorlalte...

Nu m'am putut reține să nu-i zic:

— Tu zeită a frumuseții, tu ești caldă și în cealaltă lume.

Și Venus-femeie și ea zimbi, cu un aer de melancolie:

— Ori-ce ați zice... erau mai feri-olți oameni, când noi stăpânam lumea. Azi nu mai știți iubii, nu mai puteți fi fericiți...

În întunerec auziam un murmur de valuri, timpit și tainic.

Venus se opri și-mi zise:

— Vezi... înaintea ta e *Letha*. Dacă bei din apa acestui rfu, uiți totul, ca-și

când nici-odată n'ai fi fost pe lume. Vrei tu să uiți totul?

— Totul?

Ea îmi prinse capul în mâni și rise:

— Da, totul... Iubirea ta, viața ta, visurile tale, viitorul tău...

Și cum risul ei era batjocoritor, am răspuns cu o liniște de ghiță:

— Fie, nu-mi pasă!

— Dar' înainte de ce bei trebuie s' dai mie inima și eu s' pun în locu-i o inimă de peatră.

— Bine.

— Nu te grăbi, ugește-te puțin...

Și ca din senin, tot ce aveam drag în viață, totul îmi trecu prin minte, ca o scăpărare de fulger.

Și toate aveau un farmec îndoit... îmi închideam ochii să nu le mai ved... și așa le vedeam mai frumoase și mai ademenitoare...

Ear' Venus ridea batjocoritoare.

— Ei, cum stăm cu uitarea? Vrei să uiți?

— Vreau.

Și ea îmi cuprinsese gâtul cu brațele și îmi șopti aproape:

— Ești fericit... nu vei mai simți nici durere, nici bucurie, *nimic*...

În îmbrățișarea ei simțeam cum îmi desface pieptul, cum îmi scoate inima...

'Mi-a pus apoi o inimă de peatră, și a luat apă în pumni din riul uitării și 'mi-a dus-o la buze:

— Bea!

— Beai?

Și ea îmi cuprinsese gâtul cu brațele și îmi șopti aproape:

— Ești fericit... nu vei mai simți nici durere, nici bucurie, *nimic*...

În îmbrățișarea ei simțeam cum îmi desface pieptul, cum îmi scoate inima...

'Mi-a pus apoi o inimă de peatră, și a luat apă în pumni din riul uitării și 'mi-a dus-o la buze:

— Beai!

— Beai?

Și ea îmi cuprinsese gâtul cu brațele și îmi șopti aproape:

— Ești fericit... nu vei mai simți nici durere, nici bucurie, *nimic*...

În îmbrățișarea ei simțeam cum îmi desface pieptul, cum îmi scoate inima...

'Mi-a pus apoi o inimă de peatră, și a luat apă în pumni din riul uitării și 'mi-a dus-o la buze:

— Beai!

— Beai?

Și ea îmi cuprinsese gâtul cu brațele și îmi șopti aproape:

— Ești fericit... nu vei mai simți nici durere, nici bucurie, *nimic*...

În îmbrățișarea ei simțeam cum îmi desface pieptul, cum îmi scoate inima...

'Mi-a pus apoi o inimă de peatră, și a luat apă în pumni din riul uitării și 'mi-a dus-o la buze:

— Beai!

— Beai?

Și ea îmi cuprinsese gâtul cu brațele și îmi șopti aproape:

— Ești fericit... nu vei mai simți nici durere, nici bucurie, *nimic*...

În îmbrățișarea ei simțeam cum îmi desface pieptul, cum îmi scoate inima...

'Mi-a pus apoi o inimă de peatră, și a luat apă în pumni din riul uitării și 'mi-a dus-o la buze:

Denumire. Dr. Valeriu Petco, conștient la direcția financiară din Brașov, este numit subsecretar la direcția financiară din Deva.

Logodnă. Dl. Ioan Popescu, învățător în Hășdate și d-șoara Gisela Jerjebec, fiica notarului din Băicoara fidei-janți.

— D-șoara Emilia Popoviciu din Reșița-rom., și dl. Mihail A. Simu, inv. în Reșița-mont., logodiți.

Regele Edward a conferit Arhiducului **Francisc Ferdinand** marea cruce a ordinului Bath.

Regina Elena a Italiei va publica în curând un volum de poezii din inspirațiile sale prienești. De altfel tinăregină s'a ocupat până acum și cu studiul numismatic. Așadar strălucita Carmen Sylva are o nouă concurență.

Ved. împărătească a Germaniei **Friderica**, fiind grea bolnavă, a fost vizitată în castelul Friedrichshof de regele **George al Greciei**, care se întorcea din Paris. Măne va merge și regele **Edward VII.** la Homburg, pentru vizitarea surorii sale, regina **Alexandra** însă va rămâne la Londra.

Un corp de armată jidovesc în serviciul Englezilor. S'au hotărât și Jidanii din Capstadt să dovedească lumii că și în vinele fiilor lui Israel mai curge sânge de viteaz. S'au hotărât deci să formeze un corp de armată jidovesc sub numirea „Compania Macaveilor” și apoi să plece la bătălie în contra blăstematilor de Buri. Când colo, după multă osteneală, la parada aranjată în 12 Ianuarie în Capstadt de toate trupele voluntare, viteazul căpitan I. Waldmann s'a prezentat cu numai 25 de bărbați și vre-o câțiva răpcoși de Evrei din Polonia și Rusia — dar și aceștia fără de pușcă, fără arme.

Guvernul român a detras dela mai multe fabrici înființate de străini favorurile statului din cauză, că proprietarii lor nu s'au ținut de condițiile legii, ca cel puțin două treimi din producția fabricilor să fie Români.

Colonisări pe Târnava-mare. Tabla reg. din Mureș-Ogorheiu a ridicat la putere de drept licitația ținută în anul trecut pe moșia contesei **Luisa Haller**. Pe baza acestei statul a cumpărat proprietatea din Ferihaz de 1322 jugere cat. cu prețul de 350.000 coroane. De oare-ce încă de mai năpădă mai cumpărase ministrul de agricultură și moșia baronului **Szentkereszti Pál** din vecinătate, statul are acum la dispoziție un complex de 4482 jugere cat. pentru ca să colonizeze Secui.

Cinstea Ungurilor. O foaie ungurească scrie: Bătrânii noștri știu, că în vremurile vechi Ungurul era om franc, de omenie și își ținea cuvântul dat. Atunci Ungurul nu promitea ceea ce nu putea sau ceea ce nu voia să îndeplinească. A fost deci și cinstea ungurească. Și acum nu mai e... Locul sincerității bărbătești l'a luat acum jocul cu vorbe și duplicitatea violență și măiestrită. Astăzi când îți dă Ungurul cuvântul de onoare, se știe că vrea să te înjure și să te tragă pe sfoară. În vremea de astăzi apucăturile cu scop de a duce în rădăcină și a păcăli pe altul, sunt numite talente de a pute face isprăvuri și minciuna îndrăzneală este agerime de minte. Neașul Ungur își exprimă apoi dorința, ca prin religiozitate neamul unguresc să caute earși a reveni la onestitate. — Românii de când fi cunosc pe Unguri, îi știu de oameni cari nu-și țin cuvântul. Acum, când au intrat sub tutela Evreilor, noi îi credem de **incorigibili** din punctul de vedere al omeniei.

Uniți în moarte. Într'un hotel din Buda s'a sinucis din înțelegere comună o păreche tină amorasă, un lemnar și o cusătoreasă, din cauză că împrejurările materiale nu le permiteau să formeze împreună o familie. Ei au lăsat pe seama poliției următoarea scrisoare: „Noi suntem Ferd. Winkler, lemnar și Rosalia Hummel, cusătoreasă, locuitori din Buda, și murim în comună înțelegere. Ne rugăm, să înștiințați fără nici o crutare pe neamurile noastre, despre cele întâmplate, și să ne faceți o creștinăască înmormântare.”

Emigrarea în America. După raportul consulatului austro-ungar din New-York, din Europa au emigrat în Statele-Unite în al treilea pătrar al anului trecut cu totul 120.000 oameni. Din aceștia 21.000 au fost din Austro-Ungaria.

Școala elevilor de meserii din Blaj. „B. H.” scrie: Înainte cu câțiva luni s'a înființat, ca ministrul de comerț a ordonat ca la Blaj să se înființeze o școală comună pentru ucenicii de meserii. După multe apeluri chestiunea școlii a ajuns până la ministrul, care a decis, că în școală să se propună românește. Industriași maghiari nu s'au învoit cu aceasta. Atunci ministrul a dispus, ca și pe lângă școala lui Eukke să se facă o școală de meserii cu limba de propunere maghiară. La aceasta prașul a răspuns acum, că pentru școala

română a dat un ajutor de 200 coroane, dar școala ungurească l'a denegat ajutorul.

Politica agrară a lui Bülow. Se anunță din Petersburg: „Vestnik Finansov” publică un articol vehement în contra ridicării vămilor pe bucate în Germania și amenință, că Rusia nu va reînnoi convenția comercială cu Germania.

O conferință a lui Ernest Renan. Publicul parisian va fi invitat în curând să asculte o conferință a lui Ernest Renan. Printre hărțile ilustrului scriitor s'a găsit manuscrisul unei conferințe, pe care a făcut-o la epoca în care era candidat liberal în Seine-et-Marne, la 1869. Această conferință, care este o superbă pagină literară și filosofică, este intitulată: „Serviciile pe care le aduce poporului știința. Ea va fi cetită de ginerele lui Ernest Renan, dl. Jean Psichari, într-o mare întrunire pe care o organizează Liga drepturilor omului, sub presidenția dlui Trarieux.

Mulțumită publică aduce biroul „Reuniunii femeilor române din Sibiu” dlui **Dr. Nicolau Șerban**, avocat în Făgăraș, și deputat distal, care a suprasolvit 6 cor. cu ocaziunea balului din 19 Ianuarie a. c.

Pertractarea unui proces. Mercuri s'a ținut la tribunalul din Brașov, pertractarea finală în procesul celor 40 de țărani învinuiți, că la alegerile distale de acum 5 ani au insultat în faptă pe Megyeri Krausz, care candidase contra lui Dr. Șerban. Mult timp procesul a fost amânat; pe ziua de ieri însă fu fixată pertractarea finală. Tribunalul a achitat pe toți acușatii, cari au fost apărați de dl. avocat din Făgăraș Dr. N. Șerban.

În numele păcii. „Pacea lumii, prin unirea armatei și flotei noastre, o ținem în mână eu și Edward VII., zis împăratul Wilhelm către un om de încredere al ziarului „The Sketch” din Londra. Așa este. Noțiunea păcii în zilele noastre este înlocuită cu pacea în armată. Războaiele în ziua de astăzi decurg în numele sfânt al păcii. Așa e în China, așa în Africa-sudică. În acest înțeles se poate ca și bătrânul Krüger să fie considerat nu ca apărătorul drepturilor națiunii sale, ci ca un turburător al păcii. Așa se întâmplă, că și asupritorii noștri consideră lupta noastră de apărare națională ca agitație și ca turburarea liniștii, ce le-ar plăce lor să domnească asupra acestei țări pline de sacrificii. Astfel este posibil, că și împăratul Wilhelm să se fi exprimat către numitul ziarist englez în chipul următor despre Krüger:

— Dacă ar fi îndrăznit Krüger ăla să vină la Berlin, l-ar fi primit acolo o companie a infanteriei mele cu puștile încărcate. — Că slabi pușcași mai sânt Neamii ăia. Vezi, un singur glonț de Bur ar fi îndestulător chiar pentru un cap împărătesc.

Rectificare. În bilanțul institutului de credit și economii „Sălăgiana” din Făgăraș a rămas din eroare de manuscris afară suma de 795 cor. 73 bani, în rubrica „Profit transpus din anul 1899.”

Vieața socială.

Producțiunea teatrală din Agnita.

Sunt în plăcută pozițiune a aduce publicului mare românesc pe această cale la cunoștință, cumcă cu ocaziunea producțiunii teatrale aranjată de tinerimea adultă, din Agnita, în 3 Ianuarie a. c. st. v., Românii de pe Valea-Hărtibaciului, precum și din loc de astă-dată au dat dovezi, că se însușesc de ce e frumos, nobil și național; au dat dovezi, că în vinele lor mai curge un sânge de Român; căi reușita materială a petrecerii a fost 180 coroane 68 bani, la care sumă adăugându-se suprasolvirile de 10 coroane 60 bani dau o sumă de 191 coroane 28 bani.

Suprasolviri au încurs dela următorii domni: Prea Onor. Domn Nicolau Moldovan, administrator protopopesc în Noerichiu, 2 coroane 60 bani. Câte 1 coroană au binevoit a contribui Prea Onor. Domni: Schreiber Ferencz, primpretor în Agnita. Onor. Domni: Daniil Constantinescu, paroh în Ighis-dor; Nicolau Babeșiu, paroh în Ruja; N. Balaban din Noerichiu. Câte 40 bani domni: Schnabel Artur, cancelist în Agnita; Ioan Tat, învățător în Ghijaș; Szabo Albert, funcționar și Mihail Lang, comerciant în Agnita. Și în fine câte 20 bani: Nicolau Bugner, învățător în Jăliste; Axente Domețian, învățător în Bendorf; George Comșa, econom, George Gleja, învățător în Hundrubachiu; Patrichie Pinteș, învățător în Ruja; Nicolae Hărtogă, econom, Ioan Grecu, econom, Ioan Comșa econom, Ioan Varga, Vasiliu Vēja, Alexandru Bărsan și Iosif Gligor, învățători.

Venitul curat s'a destinat în scopul de a se înființa un fond de teatru, înăscărându-se președintele comitetului parohial a depune banii la cassa de păstrare din loc.

O petrecere respective producțiune teatrală așa de bine cercetată de Românii noștri, cu conducătorii în frunte, preoți și învățători, nici că s'a mai dat.

Meritul acestei frumoase întruniri de peste 340 de inimi și suflete românești cari svineau în tot atâtea piepturi de aramă, ce împodobiau sala hotelului — cu străini cu tot au fost la 400 persoane — zic, meritul îl atribuim Prea Onor. Domni: Nicolau Moldovan, administrator protopresbiterial, care a convocat pe toți preoții și pe toți învățătorii din tract și apoi laudă se cuvine și acestor din urmă preoți și învățători, că au dat ascultare invitației păstorului celui bun. În special mulțumesc din inimă dlui administrator protopopesc, pentru-că pe lângă că a convocat „lumină” și „sarea” vălii Hărtibaciului, n'a întărit a fi model participând cu onorabila doamnă și gentila domnișoară. Întocmai au urmat și mulți dintre On. domni preoți și învățători. — Nu pot trece cu vederea a nu aduce sincerele mele mulțumiri în rindul al doilea diletanților mei și în special stimabilele d-șoare Livia Balaban din Noerichiu, domnului Ioan Muntean, teolog absolut și învățător în Bărgheșiu și Ieronim Hărtogă, teolog absolut și învățător în Proști, cari au binevoit a ne da binevoitorul lor concurs.

În fine primească marimogii suprasolvitori sincerele noastre mulțumiri, precum și toți binevoitorii participanți în special On. Domni preoți și învățători. Dumnezeu să le răsplătească osteneala și să le împlinească cum nu gândesc, cheltuiala. Agnita, la 3 Februarie 1901. **Ioan Paicu**, președintele com. aranjator.

MAI NOU.

Situația în Orient.

Sofia, 21 Febr. n. Organul lui Radoslavoff protestează în contra **disolvării reuniunilor de tir**. Nici o putere externă nu poate și nu-i este permis a se amesteca în această afacere internă a Bulgariei. Organul declară, că cine se va împotrivi acestei mișcări va fi răsturnat.

Organul partidului **Caraveloff** îndeamnă la precauțiune pe prințul, pe bărbații de stat și pe poporul bulgar, căci mișcările în Macedonia ar fi fatale pentru Bulgaria și Macedonia.

Banca engleză.

Londra, 21 Febr. n. Banca engleză și-a scăzut etalonul de 4 1/4 la 4%.

Din public.*)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Petrecerea cu dans și cântări aranjată la 3 l. c. de coriștii plugari ai „Reuniunii de cântări din Șomcuta-mare”, a avut un rezultat mulțumitor, atât în privința morală, cât și cea materială.

În pauzele dansului s'au cântat: „Sună buciul”, „Hora șomcutană”, „Chiorana”, „Cât e țeara”, Cântecul marinariilor, „Foșt-ai lele”. Aplauzele on. public ascultător mă îndreptățesc a afirma că executarea lor a fost bine reușită.

Dintre participanții din loc și jur amintesc pe aceia, cari ca și de altă-dată ne-a onorat cu prezența și spriginul d-lor, anume: Mult. Onor. Ioan Șerbu, prot. în loc; juristul Vasiliu Gheșie din Văraiu; Alexandru Anderco, inv. și cond. corului din Acua cu 4 coriști; George Zah, inv. în Pomi, Stefan Pop, inv. în Posta; Aurel Bodea, inv. în Mireșul-mare; Timofie Stan, frunțaș în Hosufalău; Atanasii Mathe, of. de bancă; v. d. Buda Gavri-leasă cu dragălașa d-sale nepoțică; Gavriilă Micul, of. de bancă; Emiliu Butean și Gregorin Blaga, teol. aba.; frații Vasiliu și Ioan Butean a lui Ioan, A. Do-novac, Petru Longin, Carol Loy, Nicolau Butean, industr., cefalați măiestri și plugari din localitate.

A trebuit să observăm o răceală neexplicabilă din partea on. inteligențe față cu petrecerea noastră, dacă e vorba de a încuraja și spriginul astfel de ocaziuni atât de folositoare pentru dezvoltarea poporului nostru în viața socială. Au încurs cu totul 166 cor. 10 bani. Spe-sele au fost 83 cor. 6 bani. A fost un venit curat de 83 cor. 4 bani, cu care sumă intenționăm înființarea unui fond pentru ajutorarea coriștilor plugari cu medicină în cas de morb, eventual înmormântarea coriștilor cu ceremonial mai distins.

Au suprasolvit următorii: Boesanczy Tivadar, primar comunal 4 coroane; Haz Agnes 1 coroană; Ioan Șerbu, preot 1 coroană; Hirsch Nathan 1 coroană; Cseh Károly 1 coroană; Dr. Victor Marc, avocat 2 coroane; Veszprémi Sándor 2 coroane; Nicolau Nilvan, adv., preș. reun. 3 coroane; Ioan Szabó, primar comunal în Vereșmort 1 cor.

* Pentru cele cuprinse în rubrica această redacțiunea nu e responsabilă.

Afară de aceasta, dl. A. Todoran din Gherla ne-a tipărit 200 invitații frumoase numai pentru 9 coroane 50 bani.

Primească pe această cale toți spriginitorii noștri cele mai profunde mulțumiri ale noastre.

Șomcuta-mare, 7 Februarie 1901.

Elie Pop,
cond. corului plugarilor
din Șomcuta-mare.

Sosiți în Sibiu.

La 22 Februarie n. 1901.

Hotel „**Împăratul Romanilor**”: Manger cu soția, major din Mediaș; Luisa Brion, a toria din Viena; Stern, neguștor de lemne din Buda-pest; Szalánczy, proprietar din Armeni; Bojița, avocat din Sebeșul-săseșc; Barcsay, secretar fin. din Dina; Karmes din Praga, Schönberger din Alud, Schwartz din Remscheid, Klug, Ger-ringer, Wachtel, Süß, Kobliczek, Prusker, din

Viena, Weiss, König, Héderváry, Moskovits, Klein, din Budapesta, comercianți.

Hotel „**Meltzer**”: Regina Zsigmond, privatieră din Mediaș; Droc, protopop din Mercurea; Amlacher, proprietar din Orăștie; Nicoră, cand. de avocat din Deva; Chifa, preot din Mânășturul-veg; Kotrisz, voievoi din Fioești.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea Leo Bauer.

Sâmbătă, 23 Februarie n. 1901.

MADAME SANS GÊNE.

Comedie senzațională în 4 acte, de Vict. Sardou.

Începutul la 7 ore seara.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baiteș. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

„SĂLĂGIANA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN JIBOU.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Sălăgiana”, societate pe acțiuni, în virtutea §-lui 19 din statute se invită la

a III-a adunare generală ordinară,

care se va ține Marți, în 12 Martie 1901 st. n.

Obiectele puse la ordinea zilei sânt:

1. Raportul direcțiunii și a comitetului de supraveghere asupra calculului anual și al bilanțului.
2. Stabilirea bilanțului, fixarea dividendelor și distribuirea profitului.
3. Fixarea prețului marcelor de prezență.
4. Alegerea alor 10 membrii în direcțiune pe șese ani, conform §§-lor 35—37 din statute. Eventual alegere și în comitetul de supraveghere.
5. Propunerile prezentându-se în sensul §-lui 32 din statute.
6. Esmiterea unei comisii din 3 membri, pentru verificarea procesului verbal.

Jibou, 11 Februarie 1901.

Direcțiunea.

Se atrage atențiunea domnilor acționari la următoarele dispozițiuni din statute.

§ 22. La adunarea generală au vot numai acei acționari, cari cel puțin cu jumătate de an mai înainte sânt trecuți în registrul acționarilor și ca atari cel puțin cu o zi mai înainte de adunarea generală au depus acțiunile sale, eventual și documentele de plenipotență la direcțiunea institutului, respective la locurile desemnate de direcțiune. Acțiunile depuse la locurile desemnate se va lua în considerare numai încât reversul despre depunere cel mult în ziua premergătoare adunării generale s'a depus la institut.

§ 23. Dreptul de vot se poate exercia în persoană, ori prin plenipotență, care însă numai acționar poate fi.

Minoreni se reprezintă prin tutorii naturali ori legali, curanzii prin curatori, corporațiunile morale prin plenipotențiați. În acestea casuri reprezentanții pot fi și neacționari.

§ 24. Acționarii au în adunările generale până la număr de 5 acții după fiecare acțiune, dela 5—10, după două, dela 10 acțiuni în sus, tot după 5 acțiuni un vot. Totuși mai mult de 20 voturi, nu poate avea nici un acționar.

În ședința plenară direcțională ținută în 5 Februarie 1900 st. n. pentru locuri de autentificare în scopul depunerilor s'au desemnat (ales) pe durata adunării generale institutele de credit și economii „Albina”, „Victoria”, „Silvania”, „Economul”, „Patria” și „Oravițana”.

Jibou, 11 Februarie 1901.

Direcțiunea.

[60] 1—1

Contul bilanțului.

Active		Pasive	
Cassa în numerar	4470 55	Capital social	180000 —
Escompt	221510 94	Fond de rezervă	6531 81
— cu acop. hipot.	101738 —	— pensiune	575 07
Cont-curent	64192 66	— binefaceri	90 —
Hipotecar	136788 86	Depuneri	122000 92
Giro-conto	291 05	Reescompt	142886 —
Cheque-conto	8396 06	Dividendă neridicată a. 1898	105 —
Efecte	2410 —	— 1899	370 —
Realități	2025 23	Interese trans. anticipate	5201 15
Interese trans. restante	3179 43	Depozite de cassă	1034 16
Mobilier	1344 86	Creditori	265 20
10% amortisare	134 49	Profit curat	19314 64
Debitori	1353 46		
	478873 95		478873 95

Contul profit și perderi.

Eșite		Întrate	
Interese de depuneri	5370 42	Interese de escompt	22304 12
Interese fond. de rezervă	251 20	— hipotecari și cont-curent	11381 68
Contribuție	3262 76	Provisiuni și diverse	15117 68
— după inter. de depuneri	447 99		
Marce de prezență	717 —		
Chirie	840 —		
Salare	6440 —		
Spese curente	2256 80		
Porte	294 95		
Intere de reescompt	9973 18		
Amortisări	134 49		
10% din mobilier	19314 64		
Profit curat	48803 43		48803 43

Jibou, 22 Ianuarie 1901.

D. Suciu m. p.,
dir. executiv.

Iosif Orga m. p.,
comptabil.

George Pop m. p., președinte.
Ioan Sándor m. p.

Vasiliu Mica m. p.
Michael Borbély m. p.

Mihailu Pap m. p. **Dr. Lad. Gyurtho m. p.** **Vasiliu Murășan m. p.**

Acest bilanț confruntându-se cu registrele principale și auxiliare a „Sălăgiane” într-o toată s'au aflat în conformitate și corect.

Gabriel Cherebețiu m. p., **Teofil Dragomir m. p.**, **Demetriu Cionca m. p.**,
memb. în com. de supr., memb. în com. de supr., memb. în com. de supr.

„ALBINA“, institut de credit și de economii în Sibiu.

Nr. 4059—901.

[57] 1—1

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „Albina“ se invită prin aceasta în vîrteala lui 20 din statutele societății la

a XXVIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu Sâmbătă în 23 Martie 1901 st. n. la 10 ore a. m. în casa institutului (strada Baier nr. 1) cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul anual al direcțiunii, bilanțul anului de gestiune 1900 și raportul comitetului de supraveghere.
2. Distribuirea profitului net realizat conform bilanțului.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefaceri.
4. Fixarea prețului marcelor de prezență pentru anul curent.
5. Alegerea a 2 membri în direcțiune cu mandat pe câte 6 ani.
6. Alegerea unui membru în direcțiune cu mandat pe 2 ani.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați în conformitate cu §§-ii 22, 23 și 24 din statutele societății, sînt rugați a-și depune actiile și eventual dovezile de plenipotență cel mult pînă la 20 Martie a. c. st. n. 6 ore p. m. la casa centralei noastre din Sibiu sau a filialei din Brașov.

Depunerea actiilor respective a plenipotențelor spre scopul indicat se poate face și la institutele: »Bocșana« în Bocșa-montană; »Furnica« în Făgăraș; »Lugoșana« în Lugoș; »Oraviciana« în Oravici; »Silvania« în Șimleu; »Timișana« în Timișoara și »Victoria« în Arad, în acest caz însă cel mult pînă la 16 Martie a. c. st. n.

Sibiu, în 12 Faur 1901.

[67] 1—1

Direcțiunea.

A XXVIII-a încheiere a conturilor cu 31 Decembrie 1900.

Contul bilanțului.

Activ	cor.	fil.	Pasiv	cor.	fil.
Cassa în numerar	101851	40	Capital social:		
Bon în contul Giro și la alte bănci	69540	86	6000 acții a cor. 200	1200000	—
Cambii de bancă	6618009	13	Fondul de rezervă al acționarilor	200000	—
Imprumuturi hipotecare	5060962	57	Fondul de garanție al scrierilor fonciare	400000	—
Credite personale	1641955	80	Fondul special de rezervă	52026	02
Credite cambiale cu acoperire hipotecă	1660959	42	Fondul de pensii al funcționarilor	321406	70
Credite de cont-curent	640475	95	Depuneri spre fructificare	10453782	78
Avansuri pe efecte publice	158806	50	Depuneri fonciare cu 5% în floreni în circulațiune	1938000	—
Credite fixe	17529	90	Scrieri fonciare cu 5% în cor. în circulațiune	2900000	—
Imprumuturi pe produse	4666	—	Scrieri fonc. eșite la sorți în circulațiune	119200	—
Casa instit., realități dela gara Brașov și diverse realități de vânzare	792585	59	Cambii de bancă reescomptate	1309771	28
Efecte publice	1838630	30	Diverse conturi creditoare	265285	59
Acții dela diverse bănci	167965	—	Dividende neridicate	2092	—
Efectele fondului de garanție al scrierilor fonciare	411048	—	Interese anticipate pro 1901	140371	82
Efectele fondului de pensii al funcționarilor institutului	14000	—	Profit net	252661	—
Mobiliar cor. 18495.80					
după amortisare	12145	62			
Diverse conturi debitoare	849515	15			
	19554597	19		19554597	19

Contul de profituri și pierderi.

Debit	cor.	fil.	Credit	cor.	fil.
Interese:			Interese:		
pentru depuneri spre fruct. 454788.03			dela cambii de bancă	394821.02	
» scrieri fonciare	244578.83		» imprumut. hipotecare 322873.16		
» imprumut. luată pe efecte	28488.39	727850	» credite personale	128814.08	
Spese:			» efecte publice	109370.39	
Salare	90092.79		» credite camb. cu acop. hipotecară	117013.14	
Bani de cuartir	14125.00		dela credite de cont-curent 60881.08		
Imprim., registre, porto, diverse	26946.41		» avansuri pe efecte	8235.86	
Marce de prezență	8680.00	139844	» credite fixe și imprumuturi pe produse	2090.23	1144098
Contribuțiune directă	87258.34		Chirie	31282	59
10% dare la inter. dela dep. 454788.30		82736	Provisiuni	26513	04
Amortisare din mobilier	1350	18	Profit la monetă	2548	18
Profit net	252661				
	1204442	27		1204442	27

Sibiu, 31 Decembrie 1900.

Cosma m. p.,
dir. executiv.Iosif Lissai m. p.,
comptabil-șef.I. Papiu m. p.,
membru al direcțiunii.I. Popa m. p.,
membru al direcțiunii.Dr. L. Lemény m. p.,
membru al direcțiunii.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă, și în consonanță cu registrele institutului.

Sibiu, 18 Februarie 1901.

Comitetul de supraveghere:

Dr. Harion Pușcariu m. p.

Dr. Beu m. p.

Dr. E. Roșca m. p.

Nicolau Penciu m. p.

Ioan Crețu m. p.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murășului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei. Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele: „Pînă astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce într'adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comanda se pot face la

Librăria W. Kraft.

[9—1901.
vêgh. szán.

[62] 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Deval kir. törvényszék 1900. évi 12224. számú végzése következtében Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt »Hategana« hitelintézet javára Hike Mojsze s. t. Eernyesdi lakosok ellen 176 kor. s. ár. erejéig 1900. évi december hó 28-án foganatosított kielégési végrehajtás utján lefoglalt és 1200 kor. becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák, disznók, széna, nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. járásbíró 1900. évi V. 1275. 2. számú végzése folytán 176 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi majus hó 19 napjától járó 6%, kamatai, 1/2% váltó díj és eddig összesen 55 kor. 40 fill-ben birólag már megállapított költségek erejéig adasok lakásan leendő eszköz-lésére 1901. évi Március hó 4. napjának délelőtti 9. órája határidőül kitűztet és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legutóbbi ígérőnek becsárón alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előírt végrehajtás mások is le és felül foglaltatnak a jelen kielégési jogot nyertek volna, azokra kielégési az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hátszeg, 1901. évi február hó 9 napján.

Szentmiklosy András,
kir. bírósági végrehajtó.

Cărți didactice.

Adamescu, Istoria limbii și literaturii rom. cor. 3.50	
Barcianu Dr. P. P., Gramatica germ. teor.-pract. cor. 2.80	
— Dicționar rom.-germ. broș. cor. 6.—, legat germ.-rom. cor. 7.60, 9.40	
Brânzeu N., Școalele din Blaj, studiu istor. Butulescu N. M., Religie și știință, încercare critică cor. —.75	
Butureanu H., Manual de arheologie e biblică Cipariu T., Gramatica limbii rom. P. II. sintetică cor. 4.—	
— Despre limba română cor. —.80	
Densușianu A., Istoria limbii și literaturii rom. Dobrogeanu Gh., Literatură și știință 2 vol. a. Lapadat D., Eserțiile de stil în școala popor. Lăuran, Creștinul gr.-catolic deprins în legea sa Lazariu I., Istoria literaturii rom., în usul tiner. sud. cor. 2.—	
— Elemente de Poetica rom., în usul tiner. gimn. cor. 1.20	
Măndrescu I. C., Elemente ungurești în limba română cor. 3.—	
Munteanu G. I., Opurile lui Caiu Corn. Tacit. traducere cor. 1.60	
Ollănescu D. C., Ode, Epode, Carmen sacralare lui Q. Horatius Flaccus, traducțiune în versuri, vol. I. cor. 6.—	
— Ad Pisones (ars poetica) lui Q. Horatius Flaccus, traducțiune în versuri, P. I. cor. 2.—	
Patriicu Gr., Didactica generală cu privire la învățim. școlii primare cor. 1.50	
Petri B., Scriptologia sau modul de a învăța celuilui scriind cor. 1.60	
— Sistemul metric, manual pentru învățători Pipos Dr. P., Didactica pentru elevii institutelor pedag. cor. 1.60	
— Istoria pedagogiei cor. 4.—	
— Metodica școlii popor. pentru elevii inst. pedag. cor. 3.—	
— Psihologia pentru instit. pedag. și școalele medii cor. 2.—	
Poni P., Elemente de fizică cu figuri în text cor. 5.—	

Pentru școalele populare

avem cele în Sibiu, Brașov și Blaj apărute, însemează numal:	
Antia carte de lectură de I. Popescu, reviz. de Dr. Span, legat cor. —.40	
Carte de citire II. prelucrate de Dr. Span legat cor. —.60	
III. Geografia Ungariei de Dr. N. Pop, rev. de N. Pilița cu harta cor. —.50	
Istoria Ungariei de Dr. N. Pop, cu multe ilustrațiuni cor. —.40	
Aritmetica de F. E. Lurtz:	
Partea I. pentru anul I. și II. cor. —.40	
II. numerii dela 1—10.000 cor. —.70	
III. Frațiunile cor. și decimale cor. 1.—	
IV. Regula de trei, calcul procentelor etc. cor. 1.80	
Fizica de Făgăraș cu multe ilustrațiuni în text cor. —.60	
Economia câmpului și grădinaritul de G. Moian cu ilustr. cor. —.50	
Imnarioare, adevărate naționale din cei mai biuni scriitori rom. cor. —.60	
Calete de scris — după tarife separate.	
Popescu I., Computul în școala pop., manual pentru învățători cor. 2.40	
— Pedagogia psihologică și etică cor. 4.—	
— Psihologia empirică sau știința despre suflet Popovici-Contă C., Științe istorice și morale sau încercări asupra stării noastre sociale Raicu T., Studii literare, Chestiuni liter.-istorice, filos. și artistice cor. 2.75	
Rozek I., Crestomatia scurtă din poezi latini, cu note cor. 1.50	
— Mapele de părete cor. —.60	
Iertate de înaltul ministru pentru școale.	
Kogutovics M., A magyar korona országinak iskolai fali térképe (Mappa Ungariei) tras pe pânză, cor. 11.50	
— Europa iskolai fali térképe (Mappa Europei) tras pe pânză, cor. 12.—	
— Az osztr.-magy. monarchia iskolai fali térképe (Mappa Austro-Ungariei) tras pe pânză, cor. 11.50	
Europa după Kozen, trad. de I. Moldovan, tras pe pânză cor. 11.—	
Semigloburile, charta globului pământesc, tras pe pânză cor. 9.—	
Palestina și terile sfinte scripturi tras pe pânză cor. 6.—	
Rusu I. V., carte de lectură pentru cl. gimn. inferioare cor. 1.80	
Stefanelli I., Catechistica biser. drept cred. resărit cor. 8.—	
— Catechese, manual pentru cateheți și învățători în 3 vol. (Op. premiat de Academia Rom. în Bucur. și).	
Tom. I. Istoria biblică a Testam. vechiu cor. 3.—	
Tom. II. Istoria biblică a Testam. nou, cu harta Palestinei cor. 10.—	
Tom. III. Învățăturile dogmat. și morale cor. 8.—	
Opul întreit cu harta Palestinei preț redus cor. 20.—	
Viciu Al., Carte de citire pentru cl. V. gimn. cor. 2.40	

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Kraft, Sibiu.

Pentru tipar responsabil Iosif Marșchall.

„Cassa de păstrare în Mercurea“, societate pe acții.

Convocare.

P. T. acționarii »Cassei de păstrare din Mercurea«, societate pe acții, se convoacă prin aceasta la a

III-a adunare generală ordinară,

conform §-lui 16 din statutele societății, pe Duminecă, în 10 Martie st. n. 1901, la 11 ore a. m., în localul societății din Mercurea, cu următorul

PROGRAM:

1. Raportul direcțiunii despre starea întreprinderii peste tot și despre rezultatul gestiunii anului 1900 îndeosebi.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Decisiunea asupra compturilor anuale.
4. Decisiunea asupra împărțirii profitului curat, realizat în anul 1900.
5. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii și ai comitetului de supraveghere.
6. Eventuale propuneri făcute în sensul §-lui 25 litera e) din statutele societății.
7. Alegerea membrilor în direcțiune pe un period de 5 ani.
8. Alegerea comitetului de supraveghere pe un period de 1 an.
9. Esmuterea a 2 acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

În lipsa acționarilor receruți la adunarea generală din 10 Martie conform §-lui 20 din statutele societății, adunarea generală se va ține în 25 Martie st. n. 1901 cu același program, la timpul și în localul deja indicat.

Domnii acționari, cari voesc a participa cu vot decisiv la adunarea generală, sînt poștiți conform §-lui 17 din statute, de a-și depune înaintea de adunare actiile scrise pe numele lor, respective pe numele acelora, pe cari îi reprezintă, precum și documentele de plenipotență la cassa societății.

Mercurea, la 15 Februarie st. n. 1901.

Ioan Droc m. p.,
președinte.Aurel P. Bărelanu m. p.,
director.

[50] 1—1

Contul bilanț.

Active	cor.	fil.	Pasive	cor.	fil.
Cassa în numerar		8216	Capital social:		
Imprumut pe cambii	53329	20	640 acții a 100 cor.	64000	—
dtto oblig. cu cavenți	166862	80	Fond de rezervă	6856	04
dtto hipotecă	22569	—	Depuneri spre fructificare	171181	46
Mobiliar	1210.14		Interese anticipate pro 1901	847	04
după amortisare de 10%	121.01	1089	Dividende neridicate	228	—
Spese de fondare	990.36		Diverse conturi creditoare	1041	66
după amortisare de 20%	198.06	792	Profit curat	8885	36
Diverse conturi debitoare	180	50			
	253089	56		253039	56

Contul profit și pierdere.

Eșite	cor.	fil.	Venite	cor.	fil.
Int. pentru depun. spre fruct.	8801.31		Int. dela împrum. pe cambii	4442.76	
» » fondul de rezervă	410.56		» » oblig. cu cav. 12271.68		
» » cont-curent	257.82	9469	» » hipotecă	1851	49
Salare	1150.00		» » efecte publice	109.52	18675
Marce de prezență	728.00		Provisiuni	2663.66	
Porto-postal	190.00		Taxe de provocări	726.90	
Chirie	210.00		» » intabulări	28.00	
Spese	524.11	2802	Competență de scris	2135.10	5553
Contribuțiune directă	1308.28				
Contrib. de 10% la int. de dep.	880.16				
Comp. de timbru	64.44	2752			
Amortisare din mobilier	121.01				
» » spese de fondare	198.06	319			
Profit curat	8885	36			
	24229	11		24229	11

Mercurea, la 31 Decembrie 1900.

Danil Stroia m. p.,
cassar.

Aurel P. Barcianu m. p.,
director.Elie N. Petrușiu m. p.,
comptabil.

I. Droc m. p.,
președinte.

I. Măcelariu m. p.,
vicepreședinte.D. Comșa m. p.,
memb. in dir.D. Vulcu m. p.,
memb. in dir.Ilie Floașiu m. p.,
memb. in dir.G. Munteanu m. p.,
memb. in dir.N. Albu m. p.,
memb. in dir.I. P. Dobrescu m. p.,
memb. in dir.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și confruntându-le cu registrele principale și auxiliare ale societății ținute în bună regulă, le-am găsit în consonanță cu aceleași și esact.

Mercurea, la 15 Februarie 1901.

C. Herția m. p., președinte.

I. Popescu m. p.

M. Oprișu m. p.

„AURORA“,

SOCIETATE DE ÎMPRUMUT ȘI PĂSTRARE ÎN NĂȘUD.

Convocator.

Domnii membri ai societății de împrumut și păstrare „Aurora“, sînt invitați a participa la

adunarea generală a XXVII-a,

care va avê loc Duminecă, în 17 Martie 1901, la 10 ore a. m., în sala școlii fundatiionale populare superioare din Năsăud.